

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘
วันศุกร์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการผู้เข้าประชุม

๑.	พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
๒.	นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
๓.	นายสุพันธุ์ มงคลสุธี
ประธาน กกร. และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
๔.	นายอิสระ ว่องกุศลกิจ
ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
๕.	นายเบญจรงค์ สุวรรณคีรี
ผู้อำนวยการศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ
แทน ประธานสมาคมธนาคารไทย	กรรมการ
๖.	นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗.	นายภราเดช พัทม์วิเชียร
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘.	นายชัยณรงค์ อินทรมีทรัพย์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙.	นายเทวินทร์ วงศ์วานิช
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐.	นางสาววรางคณา อิมอุตม
ผู้บริหารส่วน ฝ่ายนโยบายเศรษฐกิจการเงิน
แทน ผู้ทรงคุณวุฒิ (นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล)	กรรมการ
๑๑.	นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการและเลขานุการ
๑๒.	นายธานินทร์ ณะเอม
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓.	นางสาวสมศรี เหลืองมณีรัตน์
รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการลาประชุม

๑. หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล ตติการกิจ
รองนายกรัฐมนตรี

ผู้เข้าร่วมประชุม

ภาครัฐ

๑. พล.อ.วิลาศ อรุณศรี	เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
๒. พล.อ.สกล ชื่นตระกูล	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
๓. พล.อ.จีระศักดิ์ ชมประสพ	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
๔. พล.อ.อนันตพร กาญจนรัตน์	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
๕. ร.อ.นพ.ยงยุทธ มัยลาภ	โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ภาคเอกชน

๖. นางสาวกาญจนา ไทยชน	ผู้อำนวยการสำนักเลขานุการ กกร.
๗. นายธีรนนท์ ศรีหงส์	สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย
๘. น.ส.วรรณวิภา รัชฎาวงศ์	สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย
๙. นางพรกนก ภิภูษณวรรณ	สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย
๑๐. นายธนารักษ์ พงษ์เกตุรา	รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๑๑. นายคมกริช นาคะลักษณ์	สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๑๒. นายปรเมธี วิมลศิริ	รองเลขาธิการ สศช.
๑๓. นางสาวลดาวัลย์ คำภา	รองเลขาธิการ สศช.
๑๔. นายดนุชา พิชยนันท์	ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
๑๕. นางสาวจินนงค์กุล โรจนนันต์	ร.ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
๑๖. นางสาวมารยาท สมุทรสาคร	ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การผลิตและบริการ
๑๗. นางสาวศศิธร พลัดเดช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๑๘. นางสาวจิตรลดา พิศาลสุพงศ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๑๙. นางสาวปิยะนิตย์ โอนพรัตน์วิบูล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๒๐. นางสาวมณฑาทิพย์ จันทรพุ่ม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๒๑. นางสาวพชรวรรณ อุบลเลิศ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๒๒. นางสาวสว่างจิตร์ สมภักดี	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
๒๓. นางสาวสุพัตรา ศรีภูมิเพชร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

๑. ประธานฯ ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศว่า ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ถ้าภาครัฐให้การสนับสนุนที่ดี มีการปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวก จะทำให้ภาคเอกชนมีบทบาทอย่างเข้มแข็งในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ การดำเนินการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศก็จะดำเนินการได้ดีขึ้น ที่ผ่านมามาประเทศไทยยังไม่มีความพร้อมในการรับมือกับปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ ทั้งที่มีการกำหนดแผนงานและโครงการรองรับแต่ขาดการบูรณาการและการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม รัฐบาลได้นำแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑-๑๑ มากำหนดนโยบายและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตปัญหาที่สำคัญเกิดจากปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างคนใน ๓ ส่วน ได้แก่ คนที่มีรายได้สูง

คนระดับกลาง และคนยากจนที่มีรายได้น้อย จะต้องได้รับการดูแลมากขึ้นตามความสำคัญเพื่อ ยกระดับรายได้ โดยเฉพาะคนยากจน ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ทั้งนี้ รัฐบาลที่เข้ามา บริหารประเทศต้องแก้ปัญหาต่างๆ ให้เกิดความยั่งยืน สำหรับการพัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขันของประเทศถือเป็นวาระแห่งชาติ ดังนั้น คณะกรรมการ กพข. ควรกำหนดประเด็นสำคัญ ที่ต้องดำเนินการภายในระยะเวลา ๑ ปี เพื่อบูรณาการงานที่เกี่ยวข้องระหว่างกระทรวง และวางแผน งานระยะยาวเพื่อจัดกลุ่มภารกิจ รวมทั้งการกำกับดูแล และติดตามความก้าวหน้า

๒. ความเห็นเพิ่มเติมจากกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

- ๒.๑ นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ประธานกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอให้นำจุดเด่นของประเทศมาพัฒนาต่อยอดในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ โดยได้ยกตัวอย่างการรวมกลุ่มของคลัสเตอร์ ตามรูปแบบของ Michael E. Porter มาเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและ การสนับสนุนจากทุกภาคส่วนจึงจะประสบความสำเร็จ
- ๒.๒ นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าปัญหาของการพัฒนา ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่สำคัญ คือ การขาดคนที่มีความเข้าใจอย่าง ถ่องแท้มาขับเคลื่อน นอกจากนี้ เรื่องของขีดความสามารถในการแข่งขันมีนิยามที่กว้าง และเกี่ยวโยงหลายมิติ ถ้าไม่จำกัดคำนิยามให้แคบและจัดลำดับความสำคัญก่อน-หลัง การพัฒนาที่จะขาดความต่อเนื่องเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล จึงเสนอให้คณะกรรมการ กพข. ให้คำจำกัดความขีดความสามารถในการแข่งขันโดยเรียงลำดับความสำคัญก่อน-หลัง โดยมองในเชิงภาพใหญ่ในระดับมหภาคก่อนแล้วค่อยลงไปในเรื่องย่อยๆ และให้มีผู้นำที่ เข้ามาดูแลในแต่ละเรื่องอย่างแท้จริง
- ๒.๓ ภาคเอกชนเห็นว่าหากมีการดูแลให้เกิดการพัฒนาคลัสเตอร์ในแต่ละส่วนของธุรกิจหรือ อุตสาหกรรมให้เกิดความต่อเนื่องไม่เฉพาะระยะเวลาเพียงแค่ ๑ ปี ก็จะเป็นรากฐานที่สร้าง ความเข้มแข็งให้กับภาคเอกชนสามารถแข่งขันได้ในระยะยาว

๓. เนื่องจากนายกรัฐมนตรี ประธานการประชุมติดภารกิจสำคัญ จึงได้มอบหมายให้ นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ประธานกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นประธานการ ประชุม เพื่อกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนภารกิจในรายละเอียดตามกรอบที่นายกรัฐมนตรีได้ให้ แนวทางไว้เบื้องต้นต่อไป เพื่อนำผลการประชุมนำเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.)

๑. สาระสำคัญ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๙๐/๒๕๕๗ แต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะใน การแข่งขันของประเทศ รวมทั้งความเข้มแข็งของภาคการผลิตและบริการ อันจะก่อให้เกิดการพัฒนา ที่มีเสถียรภาพและยั่งยืน คณะกรรมการ กพข. มีจำนวน ๑๔ ท่าน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) เป็นรองประธาน และคณะกรรมการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธาน ๓ สถาบัน ภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ ท่าน โดยมี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ เป็นฝ่ายเลขานุการ

๒. มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) ตามที่ สศช. เสนอ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อเร่งดำเนินการภารกิจที่สำคัญให้นำไปหารือในวาระเพื่อพิจารณา ๓.๑ แนวทางการทำงานของคณะกรรมการ กพข. ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๒.๒ สถานภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ปี ๒๕๕๗

๑. สารสำคัญ ฝ่ายเลขานุการได้รายงานสถานภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ปี ๒๕๕๗ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

- ๑.๑ จากการเปรียบเทียบผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันโดย WEF IMD และ World Bank พบว่า ประเทศไทยมีอันดับความสามารถในการแข่งขันที่ด้อยกว่าประเทศในกลุ่มที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เป็นต้น ในขณะที่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่า ไทยมีอันดับความสามารถในการแข่งขันดีกว่าทั้งหมด ยกเว้น สิงคโปร์ และมาเลเซีย
- ๑.๒ การวิเคราะห์จุดอ่อน โดย IMD ปี ๒๕๕๗ พบว่า แนวทางในดำเนินการในระยะต่อไป ในปี ๒๕๕๘ จะมีแนวโน้มดีขึ้น ถ้าปัญหาทางการเมืองลดลง และเร่งแก้ไขจุดอ่อนของไทยที่สำคัญ เช่น สร้างบรรยากาศในการลงทุน ปัญหาคอร์รัปชัน ประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีน้อย และพัฒนาระบบการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการภาคเอกชน
- ๑.๓ ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน โดย WEF ปี ๒๕๕๗ แม้ว่ามีหลายปัจจัยที่ปรับตัวดีขึ้น แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยในแต่ละเสาหลักพบว่ายังมีหลายปัจจัยที่ต้องเฝ้าระวัง เช่น การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน ประสิทธิภาพภาครัฐ ปรับปรุงคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาด้านนวัตกรรม เป็นต้น
- ๑.๔ ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน Doing Business ๒๐๑๕ โดยธนาคารโลก พบว่า ไทยยังต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการการให้บริการของภาครัฐให้มากขึ้น เพื่อให้อันดับความสามารถในการแข่งขันปรับตัวดีขึ้นกว่าประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะในด้านที่ไทยอยู่ในอันดับรั้งท้าย อาทิ ด้านการเริ่มต้นธุรกิจ ด้านการได้รับสินเชื่อ และด้านการขอชำระภาษี เป็นต้น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการขออนุญาตก่อสร้าง และด้านการชำระภาษีปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่ด้านที่เล็บบปรับตัวลดลงหรือคงที่
- ๑.๕ เมื่อพิจารณาจากคะแนนแต่ละตัวชี้วัดย่อยของไทยในการจัดอันดับพบว่าการปรับตัวดีขึ้น เพราะได้มีการขับเคลื่อนขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะประเด็นที่เป็นจุดอ่อน เช่น ด้านนวัตกรรม อย่างไรก็ตาม อันดับรวมความสามารถในการแข่งขันยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังในการขับเคลื่อนมากกว่าไทย ดังนั้น ทิศทางข้างหน้าควรมีการบูรณาการการดำเนินงานระหว่างภาครัฐและ เอกชนเพื่อสร้างพลังในการขับเคลื่อนขีดความสามารถในการแข่งขันให้มากกว่าในต่างประเทศ

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- ๒.๑ นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยจากการจัดอันดับของ WEF, IMD และ World Bank ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ และเป็นปัจจัยที่ทำให้มีการลงทุนในประเทศไทยค่อนข้างเยอะ โดยระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา จุดอ่อนที่เห็นชัดเจน คือ สถาบันภาครัฐ ทั้งสถาบันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ส่วนในด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในอันดับที่ใช้ได้แต่เป็นการจัดอันดับโครงสร้างพื้นฐานในอดีต ไม่ใช่โครงสร้างพื้นฐานที่จะพัฒนาในอนาคต ซึ่งสะท้อนในเรื่องของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะต้องพัฒนาให้ดีขึ้น

- ๒.๒ นายชัยณรงค์ อินทรมีทรัพย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันเป็นการเข้าใจผิดระหว่างข้อเท็จจริง (Fact) กับการรับรู้ของผู้ตอบ (Perception) แบบสอบถาม เนื่องจากระบบราชการไทยขาดการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เป็นต่างประเทศ ทำให้ผู้ที่ตอบคำถามซึ่งเป็นชาวต่างประเทศอาจจะได้รับข้อมูลที่คลาดเคลื่อน รวมทั้งขาดข้อมูลด้านการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบและขั้นตอนที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของหน่วยงานราชการไทย ดังนั้น รัฐบาลและหน่วยงานราชการจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องโดยการชี้แจงและประชาสัมพันธ์การดำเนินการในด้านต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น
- ๒.๓ ประธานกรรมการชี้แจงว่า กระทรวงการต่างประเทศมีการดำเนินการในการแปลคำชี้แจงของรัฐบาลเป็นภาษาต่างประเทศ ส่งต่อให้สถานทูตของประเทศต่างๆ ในประเทศไทยรับทราบอยู่แล้ว จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสื่อสารกับต่างประเทศด้านความก้าวหน้าของประเทศไทย ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒.๓ ดัชนีและแนวทางการจัดการจุดอ่อนของประเทศจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดย WEF, IMD และ World Bank

๑. สำคัญ ฝ่ายเลขานุการได้รายงานดัชนีและแนวทางการจัดการจุดอ่อนของประเทศจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดย WEF, IMD และ World Bank โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้
- ๑.๑ ข้อมูลผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ IMD และ WEF มีทิศทางที่ตรงกันข้าม โดย IMD ลดอันดับของไทยลง ๒ อันดับ จากอันดับที่ ๒๗ ในปี ๒๕๕๖ มาเป็นที่ ๒๙ ในปี ๒๕๕๗ ในขณะที่ WEF จัดอันดับของไทยอยู่ในลำดับที่ ๓๑ ในปี ๒๕๕๗ ปรับตัวดีขึ้น ๖ อันดับ จากอันดับที่ ๓๗ ในปี ๒๕๕๖ สาเหตุที่ทำให้การจัดอันดับของทั้งสององค์กรแตกต่างกันมีดังนี้
- (๑) ข้อมูลที่เป็นความเห็นอาจมีอคติ (Bias) ผันแปรตามประเทศและทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่ง WEF มีปัจจัยการสำรวจความเห็นร้อยละ ๗๐ ในขณะที่ IMD มีเพียงร้อยละ ๔๕ ของคะแนนทั้งหมด และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจความเห็นของ WEF และ IMD โดยเปรียบเทียบระหว่างปี ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ พบว่า ผลการประเมินในบางกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่บางกลุ่มแตกต่างกัน แม้ว่าคำถามมีลักษณะคล้ายกัน
 - (๒) WEF มีจำนวนประเทศที่ได้รับการจัดอันดับลดน้อยลงจาก ๑๔๘ ประเทศในปี ๒๕๕๖ เป็น ๑๔๔ ประเทศในปี ๒๕๕๗
 - (๓) ข้อมูลเชิงประจักษ์ของ WEF ได้จากหลายแหล่งที่เป็นองค์การระหว่างประเทศ ทำให้ข้อมูลมีความไม่สอดคล้องกัน (inconsistency) ในแต่ละปี
- ๑.๒ สศช. ได้จัดทำแนวทางวิเคราะห์รายละเอียดตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทยจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดย WEF IMD และ World Bank เพื่อตรวจสอบข้อมูลและพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งขอบเขตการวิเคราะห์แบ่งเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย (๑) เศรษฐกิจมหภาค วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบในเชิงกว้างหรือฐานรากของเศรษฐกิจที่มีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (๒) ภาคการผลิต ทบทุน

โครงสร้างภาคการผลิตและบริการ และวิเคราะห์เกณฑ์ชี้วัดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของภาคเอกชน (๓) ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อภาคการผลิต วิเคราะห์เกณฑ์ชี้วัดที่เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการปรับโครงสร้างการผลิต

๑.๓ ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ชี้วัดย่อยที่เป็นจุดอ่อนเชิงโครงสร้างในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย พบว่า ในปี ๒๕๕๗ เกณฑ์ชี้วัดย่อยทั้งหมดมี ๓๖๐ รายการ เพิ่มขึ้น ๓๐ รายการ จากปี ๒๕๕๓ โดยมีเกณฑ์ชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนทั้งหมด ๑๒๓ รายการ หรือร้อยละ ๓๔.๒ ของเกณฑ์ชี้วัดย่อยทั้งหมด แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ เศรษฐกิจมหภาค ๑๕ รายการ ภาคการผลิต ๒๐ รายการ และปัจจัยแวดล้อม ๘๘ รายการ

๑.๔ ฝ่ายเลขานุการ ได้จำแนกตัวชี้วัดเป็นจุดอ่อนของประเทศไทยโดยพิจารณาตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ ๒๕ หน่วยงาน เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงศึกษาธิการ

๒. มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒.๔ รายงานและข้อเสนอแนะจากผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ: เรื่อง
Thailand Competitiveness Conference ๒๐๑๓-๒๐๑๔

๑. สาระสำคัญ สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA) รายงานและข้อเสนอแนะจากผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ: เรื่อง Thailand Competitiveness Conference ๒๐๑๓-๒๐๑๔ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑.๑ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการ กพข. ได้มีมติให้มีกลไกในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีคำสั่งให้ สคช. สนับสนุนการดำเนินโครงการ Thailand Competitiveness Enhancement Program ของ TMA เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการระดมความเห็นในประเด็นยุทธศาสตร์ เสนอแนะแผนงานและร่วมผลักดันให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และนำเสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันสู่การปฏิบัติต่อไป

๑.๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๗ TMA ได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการขับเคลื่อนแผนงานเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยมีการติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานรวม ทั้งจัดการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อหารือประเด็นปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางดำเนินการ นอกจากนั้น ยังมีการจัดสัมมนา Thailand Competitiveness Conference ๒๐๑๓ ในวันที่ ๑๑ - ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ และ Thailand Competitiveness Conference ๒๐๑๔ ในวันที่ ๑๑ - ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการสัมมนาประจำปี เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในการแข่งขันของโลก สถานะความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒. มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒.๕ ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาคลัสเตอร์: ทศวรรษที่ผ่านมาและก้าวใหม่สู่ทศวรรษต่อไป” และการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาคลัสเตอร์

๑. สารสำคัญ ฝ่ายเลขานุการได้รายงานเรื่อง คลัสเตอร์กับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑.๑ นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้ประยุกต์ใช้แนวทางการพัฒนาคลัสเตอร์ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยช่วงเริ่มต้น สศช. มีบทบาทที่สำคัญในการผลักดันเชิงนโยบาย โดยการนำเสนอผลการศึกษาเรื่องการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยโดยใช้แนวคิดการพัฒนาคลัสเตอร์ ต่อคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) ซึ่ง กพข. ได้เห็นชอบผลการศึกษาดังกล่าว พร้อมทั้งเห็นชอบให้การพัฒนาคลัสเตอร์เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๒ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สศช. ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาคลัสเตอร์: ทศวรรษที่ผ่านมา และก้าวใหม่สู่ทศวรรษต่อไป” โดยมีนายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ประธานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธาน ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสมาชิกคลัสเตอร์ต่างๆ ประมาณ ๑๐๐ คน การประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้เป็นกิจกรรมสำคัญของการดำเนินโครงการฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อจุดประกายให้ทุกภาคส่วนกลับมาสนใจเรื่องการพัฒนาคลัสเตอร์ ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนการพัฒนาคลัสเตอร์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ภาพรวมผลการพัฒนาคลัสเตอร์ในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมา

๑.๓ เพื่อให้การจัดทำแนวทางการพัฒนาคลัสเตอร์ในภาพรวมของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปสู่การขับเคลื่อนการดำเนินการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรม จึงเห็นควรให้มีแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนาคลัสเตอร์จำนวน ๒๔ คน โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธาน และ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ และมีกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานต่างๆ จำนวน ๒๒ คน

๒. มติที่ประชุม

รับทราบสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาคลัสเตอร์: ทศวรรษที่ผ่านมาและก้าวใหม่สู่ทศวรรษต่อไป” ตามที่ สศช. เสนอ โดยแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนาคลัสเตอร์ให้ดำเนินการภายใต้คณะกรรมการคลัสเตอร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในคณะกรรมการ ๖ ชุด ที่จะจัดตั้งขึ้นตามมติของการประชุมคณะกรรมการ กพข. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๓.๑-๓.๒

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๓.๑ แนวทางการทำงานของคณะกรรมการ กพข.

๑. สารสำคัญ ฝ่ายเลขานุการได้นำเรียนข้อเสนอแนวทางการทำงานของคณะกรรมการ กพข. เพื่อสามารถปฏิบัติการกิจสนับสนุนคณะรัฐมนตรีในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมีการฝึกกำลังและสนับสนุนซึ่งกันและกันในทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ดังนี้

- ๑.๑ ติดตามผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการ กพข. ที่ผ่านมา โดยเชื่อมโยงประเด็นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติกับคณะกรรมการระดับชาติอื่นๆ และติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- ๑.๒ ติดตามและวิเคราะห์การจัดการจุดอ่อนของประเทศจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน โดย WEF IMD และ World Bank เพื่อการวิเคราะห์สถานการณ์การแข่งขันภาพรวมของประเทศไทยและวิเคราะห์ เปรียบเทียบอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยกับต่างประเทศแต่ละปี
- ๑.๓ ร่วมมือกับสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA) เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการระดมความเห็นในประเด็นยุทธศาสตร์ เสนอแนะแผนงานและร่วมผลักดันให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และนำเสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันสู่การปฏิบัติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓.๒ ข้อเสนอแนะทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสู่ความสำเร็จ

๑. สำคัญ ฝ่ายเลขานุการได้นำเรียน แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยสร้างความเข้าใจสาระของยุทธศาสตร์ฯ และวิธีการขับเคลื่อนการกำหนดเป้าหมาย/ ดัชนีชี้วัด (KPI) โดยปรับใช้ดัชนีชี้วัดของสถาบัน IMD และ WEF เพื่อให้การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยมีทิศทางและสามารถสนับสนุนการขับเคลื่อนอย่างมีเอกภาพ

- ๑.๑ การกำหนดประเด็นพัฒนาสำคัญที่ต้องเร่งผลักดันให้ดำเนินการโดยเร็ว ๘ ข้อ ประกอบด้วย

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มภาคเกษตร
- ๒) เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและการกระจายผลผลิตไปสู่ตลาดและเตรียมความพร้อมเพื่อแสวงหาโอกาสจากการค้าเสรี
- ๓) เสริมสร้างความสามารถของภาคเอกชน ให้พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิต
- ๔) ปรับบทบาทของหน่วยงานวิจัยภาครัฐ
- ๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่ทันสมัย
- ๖) พัฒนาคุณภาพมนุษย์ให้มีความสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๗) ลดบทบาทและอำนาจของส่วนราชการในส่วนกลาง
- ๘) ปฏิรูปภาคธุรกิจเอกชนให้โปร่งใส

- ๑.๒ กระบวนการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสู่การปฏิบัติ โดยประสานงานกับ TMA เพื่อการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องถึงสาระสำคัญและวิธีการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไปใช้กับทุกภาคี รวมทั้งประชุมหารือเพื่อดำเนินการร่วมกันระหว่าง สศช. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในประเด็นพัฒนาสำคัญ ๘ ข้อ ข้างต้น

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย (วาระ ๓.๑ และ ๓.๒)

- ๒.๑ นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอให้นำเอาการจัดกลุ่มตัวชี้วัดขีดความสามารถของ IMD มาจัดกลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละเสา และให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลเป็นผู้รายงานต่อนายกรัฐมนตรี ว่าที่ผ่านมามีการดำเนินการอะไรบ้าง เช่น กรณีของมาเลเซียนอกจากจะมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ยังมีการจัดตั้ง

หน่วยงานพิเศษขึ้นมาทำหน้าที่สื่อสารและประสานงานกับ IMD และ WEF ส่งผลให้อันดับความสามารถในการแข่งขันของมาเลเซียดีขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งไทยเรายังขาดหน่วยงานในลักษณะนี้ และได้เสนอให้ สศช. เป็นหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางสนับสนุนข้อมูลและทำความเข้าใจกับผู้นำเอกชนที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามให้ตอบในเชิงบวกเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยเพราะเป็นประโยชน์กับภาคเอกชนเอง นอกจากนี้ ได้เสนอว่า การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางอาเซียน มี ๓ ประเด็น ประเด็นแรก คือ การพัฒนา คลัสเตอร์ โดยกำหนดกลุ่มคลัสเตอร์นำร่องที่มีศักยภาพในอนาคตข้างหน้า และให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์เหล่านี้ ประเด็นที่สอง คือ การช่วยเหลือภาคเอกชนในการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และประเด็นสุดท้าย คือ การพัฒนานคน จะต้องมีการพัฒนาคนในวิชาชีพเคลื่อนทั้งในเรื่องการศึกษา การวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยี เพื่อผลักดันการสร้างคนในด้านต่างๆ ที่จะเข้ามารองรับการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๒ นายเทวินทร์ วงศ์วานิช กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าสามารถจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ในแต่ละตัวชี้วัดย่อยที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทยเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันได้ โดยปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ได้แก่ ๑) การขาดการวางแผนในระยะยาว ๒) ขาดความเชื่อมโยงในการขับเคลื่อนระหว่างภาครัฐและเอกชน ๓) การติดตามประเมินผล และตัวชี้วัดที่ไม่ชัดเจน ๔) นโยบายไม่ต่อเนื่อง จากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองบ่อยครั้ง ๕) ขาดเจ้าภาพหลักในการกำกับดูแลและได้นำเสนอโครงสร้างอันมีคณะกรรมการ กพข. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติการกิจสนับสนุนคณะกรรมการรัฐมนตรีในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวประกอบด้วย ๑) การพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐเพื่อความสามารถในการแข่งขัน องค์การภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรีและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ๒) การปรับปรุงกฎระเบียบและการบริการของภาครัฐให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ องค์การภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และสำนักงานกฤษฎีกา ๓) การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ อันมีองค์กรภาคเอกชนเป็นผู้ขับเคลื่อนหลัก ทั้งด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) และการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน (Foundation) ทั้งนี้ จากโครงสร้างดังกล่าว สำนักฯ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน (สพข. สศช.) เป็นผู้ติดตามผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการ กพข. ที่ผ่านมา ติดตามและวิเคราะห์การจัดการจุดอ่อนของประเทศจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน โดย WEF IMD และ World Bank และขับเคลื่อนประเด็นพัฒนาสำคัญที่ต้องเร่งผลักดัน โดยมีสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA) ร่วมศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน โดย IMD WEF และ World Bank และสนับสนุนการประสานงานระหว่างภาครัฐภาคกับเอกชน เพื่อติดตามผลการขับเคลื่อน (Performance Monitoring Office – Dashboard) รวมทั้งพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ ซึ่ง สศช. ให้ความเห็นว่า จะนำโครงสร้างไปพิจารณาประกอบกับแนวทางการทำงานของ กพข. ที่ สศช. เสนอในวาระที่ ๓.๑

๒.๓ นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ได้เสนอให้ภาคเอกชนเป็นผู้นำในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่รัฐบาลต้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวก โดยการแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค

๒.๔ ภาคเอกชนโดย กกร. ได้มีการประชุมร่วมกันเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของ IMD และได้ตั้งเป็นเป้าหมายของภาคเอกชนในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน และเสนอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาขีดความสามารถจะช่วยให้สามารถหาทางออกร่วมกันได้ ในขณะที่อันดับความสามารถที่จัดอันดับโดยสถาบันนานาชาติไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ขึ้นอยู่กับว่าเราจะแข่งขันกับใคร เช่น ถ้าเราจะแข่งขันกับมาเลเซียในเรื่องของแรงงาน เราจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการเรื่องอะไรบ้าง

๒.๕ นายชัยณรงค์ อินทรมีทรัพย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยไม่สามารถปรับตัวดีขึ้นมากนัก ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่หน่วยงานราชการใช้คำนียามของข้อมูลต่างๆ ไม่ตรงกัน ทำให้สถาบันนานาชาติที่ทำการจัดอันดับไม่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาขีดความสามารถของไทย จึงเห็นควรให้ปรับปรุงฐานข้อมูลของส่วนราชการต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกัน นอกจากนี้การขาดสร้างความเข้าใจและการรับรู้ที่ถูกต้องแก่ผู้ตอบคำถาม เพราะการทำความเข้าใจให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันว่ามีผลต่อตัดสินใจลงทุนในระยะยาวจะทำให้ภาคเอกชนตอบแบบสอบถามในเชิงบวกมากขึ้น

๒.๖ นายภราเดช พยัฆวิเชียร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันแต่ไม่ได้อยู่ในตัวชี้วัดของ IMD WEF และ World Bank คือ การวางผังเมือง ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต้องยึดโยงกับพื้นที่เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม เช่น การวางแผนทรัพยากร ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเข้ามาลงทุนของต่างชาติ ในเรื่องของคลัสเตอร์ยังขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับเรื่องโลจิสติกส์ และการลงทุนที่คุ้มค่า จึงเห็นควรให้มีการวางผังเมืองทางกายภาพ การใช้ที่ดิน และการวางแผนทรัพยากรที่ครอบคลุมทั่วประเทศ ขนานไปกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ เสนอให้คณะกรรมการ กพข. เสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาการปฏิรูปการท่องเที่ยวเชิงโครงสร้างในการจัดการของรัฐและเอกชน และการบูรณาการกับภาคประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของทรัพยากรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการภาคการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคส่วนอื่น เช่น ภาคการเกษตร

๑. มติที่ประชุม

๑. แนวทางการทำงานของคณะกรรมการ กพข. ให้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการ ๖ ชุด และมอบหมายให้คณะอนุกรรมการฯ แต่ละชุดจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมายของแต่ละกิจกรรม (Milestone) ตลอดจนกำกับติดตามการดำเนินงาน พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action plan) ภายใน ๑ เดือน และรายงานผลการดำเนินการต่อนายกรัฐมนตรีทุก ๓ และ ๖ เดือน ซึ่งได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่คณะกรรมการแต่ละท่าน ดังนี้ ๑) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic stability) นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล เป็นประธาน ๒) การพัฒนาคลัสเตอร์ (cluster) ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน เป็นประธาน ๓) การพัฒนาเชิงกายภาพ (Physical) (พื้นที่/โครงสร้างพื้นฐาน/โลจิสติกส์/เขตเศรษฐกิจพิเศษ) นายภราเดช พยัฆวิเชียร เป็นประธาน ๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) รวมทั้ง R&D และ วทน. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา เป็นประธาน สศช. และ TMA เป็นผู้สนับสนุน ๕) การพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) รวมทั้ง การพัฒนากระบวนการทางศุลกากร (Customs Procedures) นายชัยณรงค์ อินทรมีทรัพย์ เป็นประธาน ๖) การจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์ (Data Management and Communication) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ เป็นประธาน สศช. และ TMA เป็นผู้สนับสนุน

๒. เรื่องเร่งด่วนที่คณะกรรมการฯ ตามข้อ ๑ ต้องดำเนินการ ๓ เรื่อง ประกอบด้วย
 ๑) การพัฒนาคลัสเตอร์ (cluster) ๒) การจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์ โดยให้ สศช. และ TMA ศึกษาแบบสอบถามของ IMD และ WEF เพื่อเป็นข้อมูลในการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ (perception) ที่ถูกต้องของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเพื่อให้การประเมินสถานภาพขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสะท้อนความก้าวหน้าการดำเนินงานเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาครัฐมากยิ่งขึ้น
 ๓) พัฒนาระบบการทางศุลกากร (Customs Procedures)

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่นๆ

ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๐ น.

(นายธณินทร์ ผะอัม)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
 ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
 กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการ
 พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 กรรมการและเลขานุการ
 ผู้ตรวจรายงานการประชุม